

BŐSI HÍRMONDÓ

Bős Nagyközség Önkormányzatának lapja – Periodikum samosprávy obce Gabčíkovo
2008. december – december 2008 **VII. évfolyam/ročník**

Áldott ünnepeket kívánunk!

Prajeme Vám príjemné prežitie Vianočných sviatkov!

Szelíd világossága a Mennyei Atya Dicsőségének

A keresztény ünnepben azt szeretem, hogy amikor elérkezünk hozzá, s beköszönt az ünnep, benne találok magamat egy nagy folyamban. Ennek a folyamnak a forrása egy történelmi tény, az Isten úgy szeretett minket, hogy egyszülött Fiát elküldötte: s az Ige testté lett és közöttünk lakozott (szó szerint: közöttünk ütötte fel sátorát).

Mária szülte a világra Betlehemben a Magasságbeli erejéből megfogant Fiút. Az ünnepet nem kell kitalálni: a forrása az, amit Isten értünk cselekedett, hogy mi közösségben lehessünk vele. S ez az üdvözítő szeretet az ünnepben közelív, itt jelenvalóvá válik. Erről énekelnek a karácsony ünnepének szentírási énekei és olvasmányai, s az egyházban született tiszteletreméltó szertartási szövegek, és a látható, érzékelhető jelek is ezt hirdetik. A hit döntése és a liturgia, az egyházban az a folyam, amelybe belépve mi is részesévé leszünk az üdvösség történetének. Számomra ez mély biztonságot és alapot jelent. A betlehemi Kisdéd, Isten Fia által közösségben lehetünk az Atyával. Őbenne folyik életünk.

Az idei karácsony előtti időszak egyik jeles eseménye, hogy újra megjelenik a Mátyás király idején 1484-ben nyomtatott esztergomi misekönyv (Missale Strigoniense) kiadása. Mindenképpen helye lesz ennek a könyvnek egyházközségünk könyvtárában is. Hiszen Bős egészen a XX. századig az Esz-

Meghitt hangulatban

Deutsch Attila felvétele

tergomi Főegyházmegyéhez tartozott. 1630-ig az esztergomi misekönyvet használták templomunkban is, attól kezdve pedig a római misekönyvet (Missale Romanum). Mindkettő az Anyaszentegyház szent tradíciójának része, amelyen keresztül eljut hozzánk, a mába a megtestesülés és megváltás szent titka. Ezt a titkot adták át keresztény családjaink a gyermekeknek, amikor elhozták őket a templomba ünnepelni. Amikor szeretettel hozzájuk bújtak és velük imádkoztak.

Amikor saját atyai, anyai szeretetükön keresztül közvetíteni igyekeztek Jézus Krisztus tanítását.

Templomunkban felhangzik és megünnepeltetik újra a szent titok: Az Isten Fiának eljövetele világunkba. Hogy ez a titok számunkra is jelent-e valamit, attól is függ, hogy lesz-e bátorságunk megállni és belepillantani, meghallgatni, megérteni és befogadni. Vajon segíteni fogjuk-e egymást a családokban, hogy e titok személyes valósággá legyen. Vagy elfedjük-e szemünket e titok

előli rohangálással, kapkodással, külsőségekkel, mulatozással, bűnökben megkérgesedett szívünkkel, beképzeltségünkkel, mely szerint egyedül én vagyok magam ura és megváltója?

Betlehemi kis Jézus, Isten Fia, ki a mennyei Atya dicsőségének kisu-gárzása és tükörképe vagy minden szeplő nélkül, ragadd meg szívünket szelíd fényességeddel, ne vakítsd el minket a világ káprázata, ragyogjon szívünkben a hit, remény és szeretet fénye. Józsa Attila

Betlehemi motívum kerámiából

Fogas Ferenc felvétele

Sikeres esztendőöt zárunk

Az év utolsó napjaiban nemcsak a családokban, hanem nagyobb közösségekben, többek között nagyközségünkben is mérleget készítenek az eltelt hónapokról. Ere kértük Fenes Iván polgármestert.

> Polgármester úr, miként értékeli a nagyközség önkormányzatának idei munkáját?

– Az értékelés természetesen elsősorban a bősi polgárok dolga. Azt azonban elmondhatom, hogy két fő cél vezérelte a tevékenységünket. Az első a rövid távú tennivalóinkat határozta meg. Végre sikerült restauráltatunk a műalkotásokat és teljesen felújítatunk Szentháromság tere, mintegy kétmillió korona ráfordítással. Az összeget önkormányzati forrásból, továbbá a római katolikus plébánia anyagi hozzájárulásából teremtettük elő. Tulajdonképpen a rendszerváltás óta terveztük ezt a munkát, de csak most sikerült megteremtünk az anyagi és a szakmai feltételeket régi vágyunk valóra váltásához. Jogos büszkeséggel mondhatjuk el, hogy az 1890. augusztusában felavatott és felszentelt Szentháromság szobor méltó, az eddiginél sokkal szebb helyre került viszsza. Arra a megújult köztérre, amely immár településünk egyik központja és büszkesége, a kialakított parkolókkal együtt pedig valóságos kisvárosi hangulatot áraszt. Ez a vonzó tér egyúttal azt is jelképezi, hogy önkormányzatunk és a bősi polgárok állandó célja lakóhelyünk szebbé tétele. Sikerült elérnünk azt is, hogy Nagyszombat megye költségvetéséből felújították a Fő utcát, továbbá a Dunaszerdahelyre vezető utat is. A helyi utak minőségével a rendszeres karbantartásnak köszönhetően jelenleg nincs nagyobb gondunk.

> S melyek a már említett, hosszabb távú céljaik?

– Az uniós projektek elkészítése és eljuttatása az illetékes helyekre. Négy tervezetünkre kértünk pénzt brüsszeli forrásból. Elsőként emlitem az egészségügyi központot, továbbá a Komenský utcai óvoda, valamint a szlovák tannyelvű alapiskola teljes felújítását, negyediként, de nem utolsó sorban a tűzoltószertár korszerűsítését és bővítését. A projektek elkészíttetésére önkormányzatunk több millió koronát fordított, amely csak akkor kerül meg, ha a pályázataink sikeresek lesznek. De ha nincs projekt, akkor esélyünk sincs uniós pénzek meg-

szerezésére. Azért sem garaszkodunk, mert mind a négy felújítás égetően időszerű. Az egészségügyi központé negyven millióba kerül majd. Ennek az épületnek az állaga katasztrofális, ráadásul annak idején tőzeges talajra építették, vagyis az alapjait is meg kell erősíteni. A korábbi tulajdonos, a járási kórház húsz-harminc évig semmit sem költött erre a létesítményre. Emiatt tulajdonképpen majdnem minden falat le kell bontani. Ezért is olyan költséges a felújítás, amelyet úgy kell megoldanunk, hogy a munkálatok ideje alatt – amely legalább egy év lesz – az orvosi rendelés és az egészségügyi ellátás ideiglenes helyiségekben biztosítva legyen. Terveink szerint először az épület egyik

épületbe nem férnek be a modern tűzoltó kocsik, amelyeket remélhetően belátható időn belül megkapunk. A korszerű felszerelések tárolása, mosása is újabb helyiségeket igényel. Kisebb konferenciatermet is terveztünk, amely a bajtársi összejövetelek, a helyi közösségi élet színhelye lesz.

> A szlovák alapiskola és az óvoda felújítását miként tervezik?

– A támogatást a tanulók létszáma alapján lehet kérni. Ezért a szlovák tannyelvű alapiskola esetében 11 milliós beruházást terveztünk, amelyből azt a szárnyat újítanánk fel, ahol a tanítás zajlik. Itt elsősorban a nyílászárókat, tehát az ablakokat és az ajtókat cserélnénk ki, mert nagyobb szél, netán vihar esetén főleg télen,

függ, s nem is egyszerű. Valóban egyre nagyobb és veszélyesebb a forgalom a Duna-soron, mert sokan a Somorja és Pozsony közötti zsúfolt országút és a lassú közlekedés miatt az úgynevezett Kis-Csalóközön, vagyis a nagyközségen keresztül utaznak a fővárosba. Mi a veszélyeztetett útszakaszon kiheleztük az óránként mindössze negyven kilométeres sebességet engedélyező táblát, bizonyos karbantartási munkákat is elvégeztünk, de ezzel a helybeli lakosok gondjai nem sokat javultak. A megoldás csak az lehet, ha a forgalmat elterelnék a nagyközségünk határában levő bekötőútra, amelyet a vízierőmű építése során használtak, s amelyet éppen a mi kérésünkre hagytak meg. Az út Vízgazdálkodási Vállalat (Vodohospodárska výstavba) tulajdonában van, amely többszöri sürgetésünkre sem siet rendezni a tulajdonjogi és egyéb kérdéseket. Természetesen továbbra is noszogatjuk őket. Meg kell szerezni az építkezési engedélyt, amely alapvető feltétele annak, hogy az utat közlekedésre alkalmassá tegyék. Arra is törekszünk, hogy az út üzemeltetését, majdani karbantartását is vegye át Nagyszombat megye. Ez a kis-csalóközök érdeke is, hiszen nekik sem kellene átmenniük nagyközségünkön. Nem mellékes az sem, hogy ha a vízierőműben ne adja az Isten, valamilyen baleset előfordulna, a mentők vagy a tűzoltók az elkerülő úton gyorsabban juthatnának oda. Mindezek ellenére őszintén meg kell mondani, hogy az állami vállalat nehézsége és az ügy bonyolultsága miatt még sok víz lefolyik a Dunán, ameddig a polgáraink jogos panaszát orvosolni tudjuk. Annyit azonban megígérhetek, hogy állandóan szorgalmazni fogjuk a mielőbbi megoldást.

> Egyre sürgetőbb a művelődési ház előtti körforgalom kialakítása is. Ez a beruházás mikorra készülhet el?

– A Nagyszombat megyei önkormányzattól – amelyhez a két út tartozik – már értesítést kaptunk, hogy kérelmünket elfogadták, s besorolták a 2010-es beruházások közé. Ezek után elmondhatom, hogy a jogosan igényelt körforgalom bő egy vagy legfeljebb másfél év múlva elkészül. Addigra önkormányzati pénzből szeretnénk felújítani a környéket is, s ezzel az egész Szentháromság tere, valamint az útkereszteződés körüli rész is megszépül.

(Folytatás a következő oldalon)

Fogas Ferenc felvétele

Jó az együttműködés az önkormányzat és a polgárok között

részt újítják fel, s ideiglenesen oda költöznék az összes rendelő. Így haladnánk fokozatosan előre. Ez a beruházás nagyközségünk valamennyi polgárát érinti, s mi mindent megteszünk annak érdekében, hogy alapvető egészségügyi ellátásuk az eddiginél is színvonalasabb legyen.

> Miért szükséges a tűzoltószertár felújítása?

– Ennek a költségei nyolcmillióra rúgnak. Nyilván nem kell hangsúlyoznom, mennyire fontos a vagyonvédelem, az esetleges tűz mielőbbi megfékezése. Az uniós előírások szükségessé teszik egy emelet felépítését, mert a jelenlegi

már elviselhetetlenek az állapotok. A konyhákat, a klubokat, vagyis a többi szárnyat anyagi lehetőségeinktől függően később szeretnénk korszerűsíteni. A Komenský utcai óvodában is a nyílászárók cseréjét, valamint a hőszigetelést igyekszünk mielőbb elvégezni. Ezekkel a tervekkel készülünk az elkövetkező két esztendő legfontosabb beruházásaira.

> Idén leginkább a Duna-soriak panaszokdát a megnövekedett forgalom okozta zaj és károk miatt. Sikerült-e enyhíteni gondjaikat?

– Indokolt a panaszuk. Minden erőnkkel próbálkozunk az orvoslásuk, de a megoldás nem tőlünk

Ünnepváró hangverseny

Advent az elcsendesülés, a várokozás időszaka... És az adventi hangversenyek megrendezésének időszaka is, hogy az élő zene, az emberi hang harmóniáját segítségével hívva még szebbé, meghittebbé és szeretetteljesebbé tegyük a „nagy misztérium” hangulatát.

December 6-án – immár tizenhatodik alkalommal – került megrendezésre a Csemadok alapszervezete mellett működő bősi Kék Duna Vegyeskar hangversenye a zsúfolásig megtelt római katolikus templomban. A házigazda bősieken kívül még négy baráti kórus (két hazai és két magyarországi): a pozsony-eperjesi, a nagymegyeri, a lébényi és a gyarmati vett részt az ünnepélyes hangulatú esten. Előbb a vendégek, végül a helyiek produkcióját láthatta-hallhatta a közönség. Műsorukban olyan kórusművek hangzottak el, mint Knut Nystedt: Laudate, Halmos László: Adventi offertoriumok, Bárdos Lajos: Magyar Magnificat és mások szerzeményei. Szólóban Hozák Margareta, Balog Renáta és Vörös Gabriella énekeltek. Orgonán Vida Katalin kísért. Műsorukat Borka Zsolt Advent című kórusművének előadása zárta. A vendéglátók nevében Fenes Iván polgármester köszöntö meg a rendkívül fegyelmezett, va-

A Kék Duna Vegyeskar ezúttal is színvonalas műsorral szerepelt

Undesser Tímea felvétele

lóban az ünnephez méltó előadást, a jelenlévőknek pedig a részvételt. Az egyes csoportok szereplését egy vacsorameghívás és vidám zenés szórakozás követte a művelődési házban. Nagy Anikó hivatalvezető, a Csemadok helyi alapszervezetének elnöke és Miklós Ferenc fejezte ki elismerését a kórus-tagoknak és karnagyainak, valamint a szólóénekeseknek és kí-

sérőiknek a színvonalas szereplés, a zene élményét, melyről hiteles tanúbizonyságot tettek a fellépők. Köszönetet mondott továbbá hűséges támogatóinknak: az önkormányzat tagjainak és a helyi vállalkozóknak.

Az est kellemes színfoltja volt a lébényi Mikulás és apródjainak megérkezése, akik a szeretet-puttonyukban mindenféle jóval, és a

Happy Day... című dallal jöttek. Hallgatva őket, azon gondolkodtam, milyen jó is lenne, ha minden ember ilyen tiszta örömmézzel és gyermeki lelkesedéssel adna oda mindent az Érkezőnek: bűt, gondot, bánatot, örömet, reményt. Így talán bennük is kigyulladnának – apró gyertyalángként – a fények. A békesség, a szeretet és Jézus világossága. Csörgő Mária

Sikeres esztendőt záruk

(Befejezés az előző oldalról)

> A nagyközségben lakásépítések is zajlanak. Milyen új létesítményeket adtak át az idén?

– Az év elején adtuk át a huszonhárom bérakást. Megépültek az Iskola soron a korszerű luxuslakások, amelyeket piaci áron értékesítettek. Miután már minden lakást megvettek, jövőre újabbak építkezése kezdődhet meg. Nem feledkeztünk meg a kevésbé tehető polgárainkról sem, akiknek sikeres pályázatunk eredményeként tíz, alacsonyabb komfortzatú lakásokat építünk, a Duna utcán a vízerőmű fele. A rezsi-költségek nem lesznek magasak mert a fűtést fával vagy szénnel oldhatják meg. Ide költözhetnek azok is, akik még az árvíz idejéből megmaradt, mára már rossz állapotban levő két faházban laknak. Ezzel rajtuk is segítünk, miközben újabb építkezési telekhez jutunk.

> Miként gazdálkodott idén az önkormányzat, s mire jutott pénz?

– Kiegyensúlyozott a költségvetésünk. Nem dűskálunk a közpénzekben, de azért találunk anyagiakat oktatási és kulturális intézményeink, sport-és más szervezeteink kellő támogatására. Egyetlen helyről sem kellett elbocsátanunk senkit, ami különösen nagy szó a mai világméretű pénzügyi válság idején, amikor szerte Európában munkahelyek százezrei szűnnek meg. Jogos büszkeséggel mondhatjuk el azt is, hogy kevés olyan hasonló lélekszámú település van Szlovákiában, de külföldön is, ahol annyiféle szervezet működik, mint nálunk. Mindannyiukat őszinte elismerés illeti, s a legszívesebben felsorolnám valamennyit, de helyhiány miatt csupán a labdarúgóinkat és a birkózóinkat emelem ki. Az utóbbiaknál némi törés állt be, de az újonnan alakult egyesület és a vezetősége már eredményes munkát végez. Kora ősszel gyengén rajtolnak a III. ligában a focistáink, de

edzőváltással, megújult menedzseléssel sikerült rövid időn belül úrrá lenni a helyzeten, s elindultunk felfele a tabellán. Tavasszal kedvező a sorsolásunk, s remélhetően olyan jó lesz a hangulat a stadionunkban, mint az őszi idény második felében, amikor focistáink az utolsó hazai mérkőzést kivéve, eredményesen szolgálták ki az igényes bősi közönséget. Ha már a focinál tartunk, elmondom, fontolgatjuk azt is, hogy felnőtt „B” csapatot alapítunk, amely főleg az ifiből kiöregedő játékosainkra épülne. Legtöbbjük számára a III. liga azonnal túl nagy ugrásnak számít, ezért kellene a tartalékcsoport, amelyben labdarúgóink hozzászoknának a felnőtt mérkőzések légköréhez, a legjobbak pedig fokozatosan beépülhetnének az első csapatba. A többieknek sem kellene máshova szerződniek, mint eddig, hanem idehaza játszhatnának, családtagjaik, rokonaik, ismerőseik előtt. Ezzel

tovább gyarapodna a hétvégi helyi sportesemények és szórakozási lehetőségek száma.

> Polgármester úr, rövidesen 2008 végére érünk. Az esztendő utolsó napjaiban mit kíván bősi polgártársainak?

– Elsősorban szeretném megköszönni képviselő-testületünk tagjainak, a községháza valamennyi alkalmazottjának szakszerű és odaadó munkáját. Miként annak a sok száz polgártársamnak az érdeműs tevékenységét is, akik az idén is eredményesen dolgoztak oktatási, kulturális intézményeinkben, a kisüzemünkben és más helyi munkahelyeken is. Elismerésemet és hálát szeretném kifejezni mindazoknak, akik szabad idejükben szülőhelyünk, illetve lakóhelyünk anyagi és szellemi gyarapodása érdekében munkálkodtak. Nekik és minden bősi polgárnak áldott, békés ünnepeket és még sikeresebb újeszteendő kívánok. Szilvássy József

Torna, matek, magyarnóta

Ahogy érkezik a községházára, mindenki köszön neki. Ami nem csoda, hiszen Bósi Szabó László immár harminchárom éve tanít nagyközségünkben. Ezen kívül idehaza, Magyarországon, s főleg a Duna Televíziónak köszönhetően a világ magyarságának körében is népszerű magyarnóta-énekes. Több mint három évtizede csallóközi, mégis megőrizte ízes palóc kiejtését.

– Szeretem a lakóhelyem, ezért is vettem fel a Bósi művésznévét, de a szülőföld azért ott él bennem és beszédemben is – mondja kissé elmerengve. Már is felteszem neki azt a kérdést, amelyről már találkozásunk előtt morfondíroztam magamban.

Hogy jön össze a ridegnek tetsző matematika a magyarnótával, s mindkettő a testneveléssel?

Elmosolyodik: – Nincs ebben semmi különös. Odahaza, Tornalján főleg az édesapám és a nagyma-

dás világ ez is. Főleg most, hogy az informatikával gazdagodott. Pedagógusként is ebbe a bűvös tartományba igyekszem bevezetni növendékeimet, élményszerűvé tenni a tanítási órákat, hogy minél több növendéke legyen a helyi magyar alapiskolának. De vissza a gyermekkorhoz. Tornászni, futkosni az én koromban minden gyerek szeretett. Én inkább a dobószámokat kedveltem, súlyt löktem, diszkoszvetésben sem voltam az utolsó, néha még gerelyt is hajítottam. Így aztán szinte magától értetődőnek tűnt, hogy 1972-ben matek-testnevelés szakra jelentkeztem, a nyitrai pedagógiai főiskolára.

Miként került Tornaljáról, Nyitrán át Bősre?

Újabb széles mosoly: – Nem hiába tartja az ismert mondás, hogy minden mögött keresd a nőt. Velem is ez történt. A nyitrai felvételi vizsgán ismertem meg későbbi feleségemet. Méghozzá úgy, hogy otthon

– A kezdetek ezen a téren is Nyitrához fűződnek, ahol társaimnak énekelgettem. Aztán valaki elmondta Révész Bertalan tanár úrnak, hogy van itt egy jótorkú fiatalember, aki még Erkel Ferenc Hazám, hazám című áriáját is ismeri. Ő nem nagyon hitte el, ezért behívott a tanári szobájába, s azt mondta, hogy no, fiam, akkor halljuk azt a művet. Amikor befejeztem, könnyes szemmel átölelt. Nem sokkal ezután, aztán többször is elénekeltem a nyitrai magyar bálon, s más rendezvényen is. Egyébként ez a gyönyörű alkotás végigkíséri eddigi életem, hiszen tavaly decemberben ezzel nyithattam meg Budapesten a Magyarok III. Világbálját. De amíg ideig eljutottam, sok víz folyt le a Dunán. Fiatal pedagógusként Bősön is folytattam a nótázást, egyre inkább nem amatőr szinten. Budapesten először Tarnai Kiss Lászlónál tanultam, a legutóbb években pedig Bihari Tóth Zsuzsanna foglalkozik ve-

bővíttem a repertoárom. Legutóbb Székelyföldön hallottam egy gyönyörű dalt, amelynek dallamát és szövegét Máté Ottiliától kaptam meg. Turulmadár sebes szárnyon, által repül az országon, így kezdődik. Nem is tudom, ki szerezte. Legutóbb Miklós Ferencnek énekeltem el.

További lépcsőfok a Magyarnóta-kezdvelők Klubjának megalapítása volt 2001 novemberében, aminek nagy volt a visszhangja – idézem fel a félmúltat.

Mintha önmagában visszaidéznék a történeteket, mert csak rövid szünet után válaszol:

– Sokan fanyalognak a magyarnóta hallatán, a fiatalok már nem is kedvelik. Mi azonban úgy hisszük, hogy ez a műfaj is sok értéket őriz, s úgy hozzátartozik a magyar kultúrához, mint a gulyás, a tokaji bor és egyéb hungaricum. A magyarnóta társunk örömben, bánatban, gondban, ezért nem szabadna kivesznie. Dóka Zsuzsával, Kosáry Juddittal és másokkal ezért hoztuk létre az említett klubot, amely fiatal tehetségek felkarolásával is foglalkozik. A mostani nótafesztiválon növendékeim, gimnazista fiúk is felléptek, ismerkednek a magyarnóta gyönyörű világával. Évente bált és egyéb rendezvényeket is szervezünk, szerepelni is eljárunk közösen. Most éppen Nagyszombatba készülünk, ahol szlovák népdalokat és mulatókat énekelünk majd egy születésnapi ünnepségen.

Napi és hétfélig időbeosztásáról is faggatom, hiszen nem lehet egyszerű az egyeztetés – mondom neki.

Azonnal rábólint: – Tornát már nem tanítok, viszont átlagosan napi öt matekórám van, ezekre alaposan fel kell készülni. Sok felmérőt is iratok, ezért nem kevés időt emészt fel a javítás. Általában a délelőtti tanítás után, a délutánjaimat a felkészülésre és a javításra szánom, kora esteiken pedig új nótaszövegeket tanulok, gyakorlok, mert széles a repertoárom: népdaloktól, a magyarnótán, az operetteken, a slágereken át a népszerű operaáriáig terjed. Hétfégeken pedig fellépéseim vannak. Tavasztól kora őszig főleg a falunapokon, ilyenkor nyugdíjas délutánokon és egyéb közösségi rendezvényeken szerepelek, szerte Dél-Szlovákiában, de egyre gyakrabban magyarországi településeken is. Nagyon jó érzés tapasztalni, mennyien kérnek engem a Duna Televízió Kívánságkosarában, főleg az Akácós utat, de mást is.

(Befejezés a következő oldalon)

Fogas Ferenc felvétele

Végre ismét együtt lesz a család

mám nagyon jó énekes volt. De abban az időben nemcsak ők, hanem mások is sokkal többet daloltak, mint a mai nemzedék. Nem volt tévé, ezért nemcsak a földeken és egyéb munka közben, hanem családi ünnepségeken rágyújtottak a nótákra, amelyek közül többet máig énekelek. A matek is kisgyermekkorom óta érdekelt. Csak a kívüllónak tűnik úgy, hogy ez a tantárgy száraz, pedig egyáltalán nem! Cso-

felejtettem a körzöt, és ő adta nekem kölcsön. Aztán komolyra fordult az ismeretség, s mivel ő doborgazi volt, 1976-ban friss diplomásként Bősre kerültünk, egyébként ő is matek-torna szakos pedagógus. Gyermekkoromban nem is hallottam erről a nagyközségről, amely azóta a szívemhez nőtt....

...ahol aztán nótáénekesként is ismertté vált – fűzöm tovább az emlékezés fonálát.

lem, havonta legalább egyszer. Nekik köszönhetően 1998-ban aranykoszorús előadó lettem, magyarnóta és operett kategóriában hivatalos működési engedélyt szereztem. Sosem felejttem, mennyire jólesett, s mekkora bátorítást, morális erőt jelentett számomra, hogy a minősítő meghallgatáson a bósi önkormányzat vezetői és más helybeli barátom, ismerősöm is ott szorított érttem a nézőtérén. Rendszeresen

Az ünnepekre vásároltak

Késő ősszel, november 14-15-e között rendezték meg a hagyományos vásárt a helyi piactéren. Sok vásárló már a karácsonyi ünnepekre és a télre készülődve szerezte be a szükséges holmikat.

Már péntek délelőtt megtelt a piactér árusokkal és vásárlókkal. Igaz, az időjárás is kedvezett a leskelődésnek, a szabadtéri borkóstolásnak és az elengedhetetlen pecsenye- és sültfal evésnek. Mi az árusok között néztünk körül, s tőlük érdeklődtünk. Szakál Tímea, a helyi Mólo üzletközpont egyik butikjában dolgozik. Első ízben idén jött el eladóként a vásárra. Főleg karácsonyi díszeket, képeket árult. Szerinte meglehetősen sok ember megfordult már nála, és a bevételre sem panaszkodott. Elmondta, hogy üzletükben egyébként főleg női ruhaneműket, ajándéktárgyakat árúsítanak. A nemrég óta működő üzletközpontban rajtuk kívül még több kisebb bolt, sőt még éjjeli bár és söröző is található. A Jednota üzlet mellett lévő Mirr-Murr gyerekruhabolt standjában a kisebb gyerekektől egészen a nagyokig bárki megtalálhatta az ízlésének megfelelő öltözéket. Bernáth Mónika a bósi Pendely üzlet tulajdonosa. Ő alsóneműt, zoknit, könyveket, pi-

zsmákat árúsított. Lapunknak elmondta, az emberek már készülődnek a télre, a karácsonyra. Aránylag jónak nevezte a bevételét is. Tapasztalata szerint főleg a jó áron kínált könyvek a kelendők.

Ezek közé tartoznak a gyerekkönyvek, a leporellók is, amelyekre elmondása szerint a szülők nem sajnálják a pénzt. A piactér közepén a szokásos ételt- és italt árusító bódékat találtuk. Már reggeltől iny-

csiklandozó illatok keringtek a levegőben – cigánypecsenye, forralt bor, sült hal várta a kilátogatókat, megteremtve az elengedhetetlen vásári hangulatot.

Undesser Tímea

Kelendők voltak a gyerekruhák és a karácsonyi díszek is

Undesser Tímea felvétele

Torna, matek, magyarnóta

(Befejezés az előző oldalról)

Annak is nagyon örülök, hogy már a jövő évi fellépéseimet jegyző naptáramban is egyre több a lekötött fellépés, ahova a Sárközi Pál vezette Gipsy Virtuoso zenekarral készülünk. Idén is velük jártunk szerepelni.

– Ilyen tempó mellett mikor jut idő a családra, az asszonyra?

Kissé elkomorodik a tekintete: – Két felnőtt gyermekem van, Laci harmincegy éves, Hajnalka huszonnyolc. Van már egyéves unokám is, a Lacika. Csak az a gond, hogy nagyon távol, a Kanári-szigeteken, Tenerifében, ahogy világoszte mondják, az örök tavasz hazájában élnek. Így aztán kettecskén idegélünk idehaza, a feleségem eljár velem a fellépéseinkre, ő a ruhatáros, a repertoár összeállításában is segít – közli kissé szomorkásan.

Mikor és miként kerültek olyan messzire a gyermekei?

– Laci fiam kiváló matikus volt, országos versenyeket nyert ideha-

za, aztán Budapesten az Eötvös Loránd Tudományegyetemen tanult. Harmadéves volt, amikor nyáron kiment egy hónapra Spanyolország legdélibb tartományába. Annnyira megtetszett neki a táj és a munka, hogy ottmaradt. Programszervező egy nagy utazási irodánál. Leányom elvégezte a nyitrai főiskolát, egy évet tanított Bősön, aztán három évvel ezelőtt ő is elment a bátyja után, aki most a főnöke, mert egy cégnél dolgoznak. Fiamnak budapesti felesége, Hajnalkának a Komárom melletti Szentpéterről származik az élettársa. A magyar gyökér tehát nem hal ki, csak éppen jó messze vannak újabb hajtásai...

Hirtelen az jut eszembe, hogy sok mindenről beszélgettünk, csak éppen a képviselői munkájáról nem.

– Két éve vállaltam a jelölést, megválasztottak a második helyi választási körzetben. Maradtam itt is ama bizonyos kaptafánál, vagyis az oktatási és kulturális bizottságban dolgozom. Ahol leginkább az

anyagiakról tárgyalunk, mert az önkormányzatunk ugyan jelentős összegekkel támogatja iskoláinkat, óvodáinkat, kulturális és társadalmi szervezeteinket, együtteseinket, de azért pénzből sosincs elegendő. Főleg nálunk, ahol ilyen sokrétű és gazdag a sport- és a kulturális tevékenység, amire büszkék vagyunk, s ami a sok tetterekész vezető és tag munkáján kívül az önkormányzat anyagi segítségének is köszönhető. Nagyon örülök annak, hogy nagyközségünk vezetése pályázatot nyújtott be az egészségügyi központ, a Komenský utcai óvoda és a szlovák tannyelvű iskola teljes felújítására, mert ezekre már égető szükség van és nagyon sok pénz kell hozzá. Remélem, ezúttal is sikerül uniós forrásokhoz jutnunk.

Végezetül a közelgő ünnepekről, karácsonyi és év végi programjáról kérdezem.

December 19-én indulunk a Kanári-szigetekre, amely már a második otthonom, hiszen tizennegyed-

szer leszek ott. Családi körben ünnepelek, s búcsúztatjuk majd az ősztendőt. Egyszerre várnak rám örömteljes napok és szomorú pillanatok. Boldog érzés lesz három héttig az unokámmal játszózni, gagyogni, gyermekeimmel tölteni meghitt órákat. De aztán megint búcsúzkodni kell, és nincs rosszabb érzés annál, mint két gyermeket és most már az unokát is otthagyni. Méghozzá azzal a tudattal, hogy újra jó sokáig nem látom őket. Igaz, már a Skype rendszernek és az internetnek köszönhetően sokat beszélgethetünk. Jó dolog az is, hogy idehaza majd sok tennivaló, feladat vár rám az iskolában és a színpadokon. Miközben majd ismét a naptárt fürkészem, mikor jön el a húsvéti szünet, amikor terveink szerint újra a Kanári-szigetekre utazunk. Mert már évek óta előtűnt az kitágult a világ. Feleségemmel együtt ilyen boldog és szomorkás körforgásban élünk...

Szilvássy József

Fohász Lengyelországban

Kikapcsolódás – a mindennapi gondoktól való elszakadás. Kírándulás, pihenés, szórakozás, ismerkedés, új helyek felfedezése. Mindez valóra vált azon három napon út alatt, amikor a hívők egy csoportjával Lengyelországba zárandokoltunk.

Még soha nem vettem részt hasonló csoportos kiránduláson, ráadásul szinte senkit sem ismertem utazótársaim közül. A zárandokút kísérei Bozay Krisztián és Matus Jenő atyák voltak.

Szombat

Az első megállónk a lengyel-szlovák határtól mintegy hetven kilométerre található 17. században alapított Zebrzydowska Kalwaria volt. Annyit mindenképpen érdemes tudni róla, hogy gyakran látogatott búcsújáróhely, szentélye a legérdekesebb természeti és építészeti műemlékek közé tartozik, melyet Mikołaj Zebrzydowski építtette a 17. század elején. Szerette volna megörökíteni Lengyelországban a jeruzsálemi keresztút mását, melyen a mai kor odalátogató zárandoka hat kilométeren és 41 kápolna és templomon keresztül járhatja végig.

Még délelőtt ellátogattunk II. János Pál pápa szülővárosába, Wadowicébe. Karol Wojtyła szülőházában ma múzeum található, ezért bejárhattuk azokat a szobákat, ahol a világra jött és nevelkedett. A korabeli fényképek segítségével nyomon követhettük kalandos életútját. Majd megtekintettük a város bazili-

A łagiewniki bazilika

káját, ahol megkeresztelték, s ahol papként, majd pápaként is többször megfordult.

A bensőséges városnézés után életem legmegrázóbb színhelyét tekintettük meg, az 1940-ben létrehozott Auschwitz–Birkenau haláltábor. A tábor a 20. század emberte-

lenségének állít megdöbbentő emléket. Az Auschwitz–Birkenau egyesített táborban 4 millió ember vesztette életét. Csendben és megrendülve jártuk végig a láger barackjait, megdöbbenve rebegtük egymásnak: ilyen többé nem ismétlődjön meg... Némán követtük vezetőinket.

A pincehelyiségekben szörnyű kínzótermek, melyek egyikében, ahol Maximilián Kolbe atya is életét áldozta. Idegenvezetőnk elmondása szerint 1941. július végén sikerült egy fogolynak megszöknie. A tábor parancsnoka megtorlásul tíz foglyot éhhalálra ítél, s Kolbe atya jelentkezett a táborparancsnoknál, hogy magára vállalhassa egy kétgyermekes családapa helyett a halált. A parancsnok teljesítette kérését. Az atya testét, miként a többiekét, elégették. II. János Pál pápa 1982-ben szentté avatta. A magyar barakkban kivetítőn nézhettük végig az ott történt szörnyű eseményeket, a vasúti sínek háttérében hallottuk a vonat zakatolását, így haladtunk a vesztőhelyet ábrázoló képek felé. Olyannyira sokkolt a látvány – az egyik képen életerős fiatal házaspár, a másikon meg már a csontsovány asszony teli fekélyrel –, hogy önkéntelenül is megszorítottam a mellettem álló néni kezét. Megnéztük a gázkamrát, a krematóriumot, de akkor már lelkileg porba hulltam, alig vártam, hogy vége legyen. Pedig csak egy kései szemlélője, nem pedig elszenvedője voltam ennek a borzalmas helynek. Gondolataimat szerettem volna más felé terelni, de még az idő is rosszabbra fordult, beborult az ég, és károgó varjak repkedtek felettünk.

Éjszakai szállást Czeszochowában, a ferences nővérek zárandokházában kaptunk. A város elsősorban a Jasna Góráról (Fényes hegy), pálos kolostoráról, és a benne levő híres fekete madonna képről híres. A világ minden részéről több millió zárandokot és turistát vonz ez a hely. A Jasna Góra nevét a magyar alapítású, hófehér ruhát viselő pálos szerzetesek adták. Ők az elnevezést a budai anyakolostoruktól vették. Czeszochowára ellátogathat a kevésbé vallásos ember is, hiszen ez a hely mindenkié. A pálos kolostor és környéke szinte város a városban: kis utcácskái, minden zuga rejt valamit, műemléket, építészeti csodákat, jól megférnek egymás mellett a különböző korszakok.

Vasárnap

Kis csoportunk szentmiséjére egy kis kápolnában került sor. Mivel a Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepe volt, vasárnap ennek szellemében hangzott el az atya prédikációja. A várudvar és a kolostor pedig rengeteg múzeumnak ad otthont, melyet a szentmise után mindannyian megtekintettünk.

(Folytatás a következő oldalon)

A łagiewniki Isten Irgamasság Bazilika

Adventi vendégszereplés

November 30-án, a kora délutáni órákban, kórusunk tagjaival egyetemben lázasan készülődtem az adventi hangversenyre. Rövid beéneklést követően utunk a pozsonypüspöki Szent Miklós-templomba vezetett, ahol Jégth Izabella szervező, kedves vendéglátónk fogadott minket szívélyesen.

Sok időnk nem maradt próbálni, mert közben már érkezett a közönség. A plébános úr röviden köszöntötte az egybegyűlteket, majd bemutatta kórusunkat. Ezután következett két ifjú tehetség, Fodor Bianka és húga, Dóra, akik verset szavaltak. Másfél órás műsorunkban adventi dalokat adtunk elő latinul, magyarul, óslávul és csehül. Három aranytorjú szólistánk, Hozák Margaréta (aki egyben karnagyunk is), Balogh Renáta és Vörös Gabriella tették még színesebbé a délutánt, akiket Vida Katalin kísért zongorán. Bátran kijelenthetem, hogy a közönség sem volt hálátlan, hiszen állva tapsoltak meg bennünket és a zsebkendők

Jobbról balra: Hozák Margaréta, Balogh Renáta és Vörös Gabriella

A szerző felvétele

sem maradtak szárazon! Megköszöntük a meghívást, a fellépésért járó honoráriumot pedig a plébánia-

templom harangjainak villamosítására ajánlottuk fel. Ez a csodálatos délután, melyet együtt tölthettünk a

pozsonypüspöki közönséggel, erőt és kitartást ad további munkánkhoz. Mészáros Angeika

Fohász Lengyelországban

(Befejezés az előző oldalról)
A szabad programon belül, meg lehetett mászni a monostor tornyát,

mi páran meg is tettük, és nem bántuk meg, gyönyörű volt oda-fentről a kilátás. A Kincstár egyene-

sen lenyűgözött, azok a legértékesebb ajándékok vannak itt elhelyezve, melyeket a századok során a kegykép előtt felajánlottak. Mi tagadás lehetett volna választani az ékszerek közül. Késő délután az atyák újra idegenvezetőkké váltak és közösen mentük megnézni a Lovagtermet, megálltunk egy pillanatra a Szent Hedvig-festmény előtt, mely magyar vonatkozásban is érdekes. Jó volt együtt imádkozni a lengyel, szlovák és még ki tudja hány nyelvű testvéreinkkel. Mindenki testvérként a maga nyelvén.

Hétfő

Másnap Krakkó felé vettük az irányt. Első megállónk a lagiewniki munkásnegyedben található, Isteni Irgalmasságának Bazilikája volt, mely méreteiben hatalmas, ugyanakkor minden lélek befogadására rendeltetett hely. Nekünk az altéplombban, a magyarok kápolnája jutott osztályrészül, melynek falát több mint egy millió kicsi kőből készült mozaik, a magyar és lengyel szentek és boldogok arcképcsarnoka díszít. Az oltár előtt Szent István királyunk jobbának egy kis csontját tartalmazó ereklyetartónál kértük apostoli szent királyunk közbenjárását.

Majd Krakkó belvárosába vitt az utunk, ahol – bár nagyon esett az eső, de – a legfőbb nevezetességeket végig néztük. Krakkó városa egy valószínűleg ékszerdoboz. Belvárosi utunkat a Wawelben – a lengyel királyok egykori székhelyével – kezdtük. A székesegyházban megtekintettük Báthory István, valamint Nagy Lajos királyunk lánya, Szent Hedvig síremlékét. Európa egyik legnagyobb piacterén áll a Mária-templom, melyben az egyik legszebb középkori szárnyas oltár ejti ámulatba a látogatót. A sárga Posztócsarnokban éppúgy, mint egykor, a 13. században, kereskedők kínálják portékáikat.

Zárszóként annyit mindenképpen meg kell említenem, hogy csodálatos napokat élhettünk meg Krisztinán atya töretlen lelkesedésének köszönhetően. Nemcsak mint lelki, hanem mint idegenvezető is helyállt. Sokat köszönhetünk Jenő plébános úrnak is, aki szintén szintén idegenvezetőként és prédikációival is erőt adott nekünk a három nap alatt. A lelki terhektől való szabadulást még meg sem említettem, pedig aki lelkileg szabad és erős az könnyebben meg tudja oldani a mindennapok nehéz gondjait.

Mészáros Angelika

Wadowice, ahol II. János Pált megkeresztelték. A képen a Szent Csálád-oltár a keresztlőköttal

Mészáros Angelika felvételei

A Málnás Miska Bőson

November 30-án fantasztikus előadást láthattunk a komáromi Teátrum Színház előadásában – Szirmai Albert és Bakonyi Károly Málnás Miska című klasszikus nagyoperettjét eredeti, három felvonásos formájában a helyi művelődési házban.

Dráfi Mátyás színművész-rendező, kedves barátomat sikerült még az előadás előtt pár perc erejéig elcsípnem egy röpké interjúra. Beszélgetés közben a munkatársait irányította, akik a világítást állították be, kopácsoltak a színpalak mögött, vagyis már lázasan készülődtek. Matyi bácsi mozdulatai elárulták, hogy nagyon fáradt, már hetek óta állandóan úton van a társulattal, hozzánk keletről, Királyhelme környékéről érkeztek. Nemsokára megkezdődött az előadás. Ott aztán nem látszott fáradtság egyetlen színművészen sem! Sőt, olyan üdén és fiatalos lendülettel játszottak az idős színészek is, mintha a kora délelőtt lett volna! Dráfi Mátyás (aki egyben rendezője is a darabnak) és Boráros Imre alakította az ütődött Pixi és Mixi grófot, Petréc Anna a

Balról jobbra: Dráfi Mátyás, Pintér Éva, Boráros Imre

A szerző felvétele

kleptomániás Nagymamát – valamennyien nagy tapsokat kaptak. A további szerepeket is jeles környékbeli művészek – Miskovics László, Mák Ildikó, Jóba István (egyben segédrendező), továbbá Pintér Éva (Marcsa), Jónás Csaba (Miska lo-

vász), Csomor György (Baracs mérnök), Illés Gabriella (Rolla) – játszották. Öttagú zenekar szolgáltatta a zenét. A három és fél óra alatt senki sem unatkozott, mert szellemes volt a darab cselekménye, a színészek fantasztikus köny-

nyedséggel játszottak, és nem utolsósorban meg kell említenem az ismert, fülbemászó dalokat. Hálás szívvel, mondok köszönetet a kellemes estéért. Reméljük jövőben még lesz részünk hasonló előadásokban.

Mészáros Angelika

Ments meg három életet!

A helyi vöröskereszt idén is három alkalommal rendezett önkéntes véradást a dunaszerdahelyi transzfúziós állomáson.

Ezen hatvannégy vérédonk vett részt, és további harmincnégy soron kívül jött el életet menteni. Mint azt a vérátöm-

lesztési osztályon megtudtuk, évről évre kevesebb a donor, pedig nagy szükség lenne rájuk.

Főként azért, mivel az életet adó folyadékot művi úton nem tudják előállítani, ám műtétek során, esetekben sokszor nélkülözhetetlen. Október 29-én, a dunaszerdahelyi Bonbon szálloda dísztermében ünnepélyes keretek közt vehette át Bősről a Jansky- emlékérem arany fokozatát (negyvenszer adott vért): Vida Anikó, Bedinszky Ferenc, Csánó Tibor és Dömény György. Ugyancsak figyelemreméltó az ezüstplakett tulajdonosainak (húszszor adott vért) sora: Patasi Andrej, Német László és Vida Csaba. Ezúton mondunk nekik köszönetet példás cselekedetükért. A 2009-es évben is szervezünk önkéntes véradást január 28-án, május 27-én és szeptember 23-án. Megkérünk minden 18 év feletti polgártársunkat, amennyiben módjukban áll, gyarapítsák részvételükkel a donorkor sorát. Sok szeretettel várjuk magunk közé a régi és új véradókat, jöjjenek közénk és mentsenek meg három életet! Köszönjük a bősi önkormányzat támogatását, jó egészséget, boldogságot és örömet kívánunk a következő esztendőben.

A Vöröskereszt bősi szervezete

Segíts, hogy segíthessünk!

Archív felvétel

Kápolna az otthonban

November 7-én szentelte fel Józsa Attila plébános a helyi nyugdíjasotthon új kápolnáját. Ezentúl havonta egyszer tartanak katolikus szentmisét és református istentiszteletet, valamint alkalmuk van gyónni is a lakóknak. Az új imaszoba természetesen lehetőséget nyújt a nap bármely időszakában a vallásgyakorlásra.

Barátságos arc fogad a hatalmas kastély előcsarnokában. Ő Tóth Éva, az intézmény igazgatónője. Beszélgetésünk előtt körbevezet az épületben, eligazít a labirintusnak tűnő hatalmas falak között. Megtudom, régebben a földszinten volt egy helyiség, ahol imádkozhattak a hívő bentlakók. Ma már ott egy kialakított liftakna áll. „2001-ben itt nem volt gáz. Ez volt az első feladatom, amikor idekerültem, hogy kiépítsük a gázfűtést. 2002-ben ez meg is történt. Már abban az időben szerettünk volna itt egy felvonót, amely nagyban megkönnyítené az itt dolgozók munkáját, hiszen az idős beteg embert akár tolokocsival együtt is leszállíthatnánk az emeletről, illetve vihetnénk oda fel. Rádásul a mosoda és a konyha is az alagsorban van. Ehhez azonban egy restaurációs vizsgálatra volt előbb

szükség. Ennek elvégzése több mint félmillió korona befektetést igényelt. A vizsgálat elkészült, a pozsonyi Műemlékvédelmi Hivatal pontosan azon a helyen engedélyezte a lift kialakítását, ahol a régi kápolna volt” – meséli az igazgatónő. Idén sor került a felvonó megvásárlására, amelyet jövő év áprilisától már üzembe is helyeznek. Ám a megszűnt imádkozóhely helyett szükség volt másakra, mert a szentmiséket a lelkészek addig az otthon ebédlőjében tartották. „Az idős, beteg, magányos emberek igénylik, hogy lelki életet is élhessenek. Legtöbbjük ágyhoz kötött beteg, akiknek már nem áll módjukban templomba menni. Nagy szükség volt a ház falain belül kialakítani egy erre a célra megfelelő helyiséget. Megüresedett egy szoba, melyet saját költségünkön, az itt dolgozók segítségével alakítottunk ki kápolnává” – mondja az intézmény vezetője.

Aki elmondta azt is, hogy hat különleges ágyat vásároltak a földszinti betegszobába. Ezek távirányítással emelhetőek, nemcsak a fejtemasz, hanem az egész fekvő rész is. Egyelőre csak a legsúlyosabb betegek vehetik igénybe a speciális fekhelyeket. A jövőben fokozatosan

A felszentelt új oltár

Undesser Tímea felvétele

szeretnének minden súlyos betegnél ilyen ágyat használni, ám ez meglehetősen költséges. Összesen tizenkét betegszoba található az intézményben, ahol valóban már magatehetetlen időseket ápolnak. Időközben Varga Júlia főnővér is bekapcsolódik a beszélgetésbe, aki megerősíti, hogy az otthon 109 lakójának nagy része sajnos, már testileg és szellemileg leromlott állapotban lévő ember. Naponta orvosi vizsgálatban és felügyeletben részesülnek. Az ötvenegy alkalmazott közül huszonöt egészségügyi dolgozó. Legfiatalabb lakójuk mindössze 51 éves, a legidősebb 95. „Mi az, amivel színesíteni tudják a lakóközösség életét?” – kérdezem Tóth Évát. „Dóka Zsuzsa és Bösi Szabó László nótáénekesek rendszeresen eljönnek hozzánk és felvidítják az időseket. Ilyenkor talán egy kicsit mindannyian megfelekeznek gondjaikról, betegségeikről. És nem hagyhatom ki a helyi óvodásokat és iskolásokat sem, akik szintén kultúrprogramokat szolgáltatnak nekünk” – mosolyodik el. „Nemsokára itt a karácsony. Hogyan készülődnek itt erre az ünnepre?” – érdeklődöm. „Az úgynevezett angol parkban már most áll egy fenyőfa. Minden szobába ikebanát helyezünk el, az épületbe pedig egy karácsonyfát. Mikulás napjától jó-

szerivel minden nap program várja lakóinkat. Mindenki bőséges csomagot kap attól az önkormányzattól, ahonnan származik. Ez nagyon szép gesztus, hogy a polgármesterek nem feledkeznek meg egykori falubelijeikről, és kultúrprogramok keretén belül adják át az ajándékaikat. Szenteste ugyanúgy ünnepi vacsorával kedveskedünk nekik, mint ahogy ez a családokban szokás” – közli meglepedettséggel a hangjában.

Undesser Tímea

A nyugdíjasotthon udvara

Archív felvétel

Krónika

Újszülöttek: Dömény Vivien október 13.; Rajnáková Rebe-
ka október 25. **Elhaláloztak:**
Mészáros Viliam október 13.;
Kosárová Ema október 19.;
Feketeová Mária október 19.;
Schveiger Ladislav október
29.; Koczák Matej november
8.; Egri Gejza november 8.; Ja-
kus Alexander november 30.
Esküvők: Csicsay Ladislav –
Popluhárová Tímea október
18.; Füßy Gyula – Tóthová Ri-
ta november 28.; Somogyi Ti-
bor – Döményová Denisa de-
cember 6.

Fergeteges nótaest

November közepén ismét felcsendült a magyar nóta Bősön, a Szlovákia Magyarórákfedelők Klubja által szervezett hagyományos őszi nótafesztiválon.

A szakmai továbbképzéssel egybekötött seregszemlén nemcsak a klub nótaénekesei, hanem a régió távolabbi részeiből is érkeztek műkedvelők: Magyar Nándor Szalkáról, Agócs Irénke Fülekről, Tücsök Nikoletta Dunaradványról, Lajos András Dunamocsról, Lelkes Mária Dióspatonyból, Rigó Mónika Csallóközcserétfőrtől, Rigó János Nagymagyaráról, valamint Varjasi Ilkó Győrből. A szakmai foglalkozások vasárnap délelőtt kezdődtek.

A klub elnökének, Dóka Zsuzsa megnyitó beszédét követően Kollár Katalin énektanáró éneklési technikákat és hangképző gyakorlatokat mutatott be. Sárközi Pál prímás a szöveg és a zene összhangjáról szólt néhány szót, majd az egyes dalok korrepetálása következett. Kosáry Judit az előadásmód és a színpadi mozgás egybehangelését oktatta az érdeklődőknek. A gyakorlati foglalkozások mellett a résztvevők tapasztalatokat cserélhettek, sőt beszámolhattak arról is, hogy mit tesznek a magyarnóta életbentartása és terjesztése érdekében saját régiójukban. A két

főszervező, Dóka Zsuzsa és Bósi Szabó László meglepedettségrel vették tudomásul, hogy a fiatalabb korosztály soraiban is egyre több a tehetséges énekes. A tizenkét éves Fodor Bianka és a három gimnazista, Horváth Beáta, Nagy Mónika és Tücsök Nikoletta, szép, tiszta hangjakkal, valamint bátor előadásmódjukkal méltán vívták ki a közönség elismerő tapsát. A fesztivál csúcspontja a délután 5 órakor a Hóstad Panzióban megrendezett maratoni nótaműsor volt. A klub tizenhárom nótaénekes lépett fel hatalmas sikerrel. Óriási tapssal jutalmazta a közönség Rigó Mónika és Rigó János cigánydalénekesek műsorát is.

Az énekesek bemutatója után a „Kívánságkosárban” a jelenlévő vendégek kérhettek dalokat. Csodálatos nóták hangzottak el, miközben a vendégcsere a művészekkel együtt énekelte a felcsendülő ismert dallamokat. Köszönet a tehetséges és elismert Gipsy Virtuoso zenekarnak is, akik saját virtualitásukkal csak fokozták az amúgy is kitűnő hangulatot. Úgy gondolom, nemcsak a nótaszerető közönségnek, hanem a fellépők és a zenészek számára is emlékezetes lesz ez a fesztivál, ahol az ötórás maratoni éneklés után még hajnalig szólt a magyar nóta.

Szabó Kornélia

Kobi és Buki a ketrechen

Buki a sikeres mérkőzés után

Archív felvételek

Az utóbbi hónapokban futószalagon produkálta a győzelmeket és puhította ellenfeleit a két fiatal bűsi bunyós, Végh Attila és Buchinger Iván.

A jeles birkózó- és kempósmúlttal rendelkező csallóközi sportolók vállalták a kihívást és újabban az egyre népszerűbb, ám nagy adag bátorságot és kiváló erőnlétet igénylő versenyszámban, a ketrecharcban kerültek a figyelem fókuszába. A nyáron Kassán és Cegléden, a Cage City fantáziánévre keresztelt megmérettetésen puhították riválisaikat. Buki (Buchinger beceneve) a székesfehérvári versenyen lekopogtatta két danos ellenfelét: ebben a sportágban vetélytársa kilátástalan helyzetbe került – a szorításban levegőért kapkodó ketrecharcos a szorító padlóján kopogtat, ezzel jelzi a versenybírnaknak, hogy feladta a küzdelmet. Legutóbb, október 26-án, a cseh fővárosban mutatkoztak

be térségünk képviselői, akik egy profiversenyen álltak rajthoz. Jó szokásukhoz híven ezúttal is begyújtotték ellenfelük skalpját. Kobi, alias Végh Attila a 90 kilós súlycsoportban jeleskedett. Kiütéses győzelemmel nyerte meg a svéd vetélytársa elleni csatát. Buki a 75 kilós súlycsoportban indult és nagy küzdelemben feladásra készítette ellenfelét. „Eddigi pályafutásom legádázabb csatáját vívtam Prágában. Csecsen nemzetiségű ellenfelem eddig veretlenül abszolválta meccseit. Legyőzése ezért is jelenti számomra a maximumot, amit eddig a ketrechen produkáltam” – jelentette ki Buchinger. „Rengeteget edzünk. Szerintem csupán nagy adag fanatizmussal tudunk lépést tartani az elit mezőnnyel. Természetesen sikereink hátterében a kiváló képességű edzőpartnerek szorgoskodnak, nekik hálával tartozunk” – beszélt sikereik összetevőiről Végh Attila.

A két kiválóságnak a prágai párharcok után nagyon kevés ideje maradt az erőgyűjtésre, pihenésre. November elején ugyanis ismét csatasorba álltak. Ezúttal a szlovák fővárosban szeretnék öregbíteni a csallóközi ketrecharcosok jó hírnevét. November 10-én ugyanis a pozsonyi pasienkyi sportcsarnokban zajlott a Fight Stage gála. A verseny előtt így nyilatkozott Buchinger: „Ennyire közel szűkebb pátriánkhoz még nem bunyóztunk. Ezért arra számítottunk, hogy sok csallóközi barátunk, ismerősünk jön el a rendezvényre és buzdításuknak is köszönhetően folytatódik a gőzeli szériánk” – bizakodott.

A látványos, csontropogtató összecsapások alkotta párharcok nyitányán a csallóköziek közül elsőként Buki (Buchinger beceneve) lépett színre, aki a cseh Radek Vermirovskyval mérte össze tudását. Buchinger ellenfele nem sokáig bírta a strapát. „A kétszer öt perces menetidő első félidejének végén egy hátsó fojtással sikerült riválisomat feladásra kényszerítenem.” – fogalmazott a győztes, akinek ez volt sorozatban elért hetedik diadala ebben a férfias sportágban.

Őt Gróf Lóri követte a sorrendben. Neki sajnos nem úgy sikerült a küzdelem, legalábbis annak záróakkordja, ahogyan eltervezte. Annak ellenére, hogy mindvégig fölényben volt, egy ízben hibázott, amit rutinos ellenfele, Michal Elsner könnyörtelenül büntetett. Gróf kénytelen volt feladni a küzdelmet. Őt a közönség első számú kedvence, Végh Attila követte a küzdőtérre. Kobit (Végh beceneve) a közönség állva

buzdította: „Attila, Attila” zengett zúgott a fővárosi arénában. A bűsi harcos jól bevált szokásával ellenében nem darálta be, hanem ezúttal tíz percen át üzte, hajtotta, aprította ellenfelét. Rögtön az első percben egy jól irányzott térdgússal felrepesztette ellenfele, Markus Digallo szemhéját. A megrogyant rivális ennek ellenére is végigbírta a mérkőzést, amelyet Kobi pontozással nyert meg népes drukkertábor nagy örömeire. Ez volt Végh Attila sorozatban nyolcadik győzelme a ketrechen.

Ágh István

Attila, az eddig veretlen harcos

Világbajnokkal edzettek

Nyolc csallóközi résztvevője is volt annak az október 18-i edzésnek, melyet Jérôme Le Banner Grand Prix győztes francia K-1 harcos, profi thai-bokszt világ- és Európa-bajnok tartott Budapesten.

Vajon hogy kerültek erre az óriási érdeklődéssel kísért rendezvényre – miként az a tévében is látható volt – a Bösi Kyokushin Karateklub versenyzői, élükön Darnay Barnabás klubelnök-edzővel. „Mindenemű küzdősportok képviselői je-

lentkezhetek rá, persze a részvétel limitálva volt száz személyben. S hogy mi nyolcan, nevezetesen Kovács Viktória, Pék József, Vass Béla, Kubicek András, Pék Ádám, Katona Tibor, Csiba Roland és jómagam befértünk ebbe a szűkre szabott mezőnybe, abban nyilvánvalóan közrejátszott a budapesti 8. danos Hansi Adámy István, az IBK, vagyis a Nemzetközi Harcművészeti Szövetség technikai igazgatójának tekintélye. Akiben én személyes mesteremet is tisztelhetem,”

tudtuk meg Darnaytól, a csallóközi-ek vezetőjétől. Aki szerint mindnyájuk számára nagy élmény volt a két és fél órás kőkemény edzés, amit Bannerral abszolválhattak. Végül álljon itt a bősiek néhány versenyeredménye is, hiszen az október elején Győrszentivánon rendezett ashihara karate viadalon már élesben osztogatták a pofonokat és a köríves fejrúgásokat s összesen hét érmes helyezést gyűjtöttek be. Az ifik között nevezetesen Jeriga Natália a dobogó legfelső fokára állhatott fel,

Matlák Zalánnak és Horváth Baláznak (light contactban) pedig egyaránt ezüstérem jutott. A juniorok korosztályában Jeriga Angelika semmivel sem adta alább hűgánál, míg Pavlovics Péter bronzérmes lett. A felnőttek között Godó Péter a második, Heizer Zoltán a harmadik helyen fejezte be a versenyt. Ez utóbbi szintén light contactban, míg a többiek valamennyien knock downban, vagyis teljes körű küzdelemben vívták ki értékes helyezéseiket. (–bj)

Hullámvasútban utaztak

Idegenben zsákmányolt pontokkal kezdték, bosszantó hazai vereséggel zárták a nyugat-szlovákiai III. labdarúgólga őszi idényének pontvadászátát a bősiek, akiknél az értékelt időszakban nem csak a játékoskeret összetételében került sor változásokra, hanem idény közben a kispadon edzőváltás, a vezetésben pedig vezércsere is zajlott.

„Sajnos, elbuktuk az idényzárót. Amennyiben a 15. fordulóban begyűjtjük a remélt három pontot, akkor a tabella harmadik lépcsőfokán teletünk volna. Így viszont huszonegy ponttal csupán a nyolcadik helyén szerénykedünk. Ha viszont azt vesszük, hogy a hetedik forduló után egy ponttal, 1:11-es gólkülönbséggel mi voltunk a sereghajtók, akkor elmondhatjuk: a tények ismeretében a középmezőnyben elfoglalt pozíciónk elfogadható eredménynek számít” – nyilatkozta Puskás Imre, aki elődjét, Liszky Tibort váltotta fel az elnök posztján. Érdekességek találtuk, hogy a 2008/2009-es bajnoki évfolyam első felében a Duna-partiak vendéglátóként gyatra teljesítménnyel keserítették el igéyes szurkolóikat. Hét párharcukból csupán hármát nyertek meg, egyszer remiztek, háromszor pedig ők húzták a rövidet (10:7). Vendégként tizenegy pontot zsákmányoltak (8 3 2 3 12:10). Az idény legnagyobb arányú győzelmét is a csallóköziek produkálták, a 10. fordulóban 6:1 arányban diadalmaszkodtak Lednické Rovnéban. A kudarcorozat ki-csúcsosodása idején önként távo-

Az őszi idényt a nyolcadik helyen zárták a bősiek

Archív felvétel

zott posztjáról a csapat edzője, Bíró Sándor. Ideiglenes megoldásként a szakmai képesítéssel rendelkező klubtitkár, Fekete Alfréd irányította a kék-fehéreket a kispadról, a lelátón pedig egy ismert stratégia bukkant fel, aki szakmai tanácsadóként vállalt szerepet a megújulásban. A kollektívától megvált a rutinos Csicsay Kornél, a DAC-ból érkezett Vladimir Milan és Csölle József érkezése minőségbeli változást hozott a kollektíva szerkezetében. A hajrában tovább erősödött a gárda, a gólerős, élvonalbeli tapasztalatokkal rendelkező Miroslav Kriss a párkányiak elleni idegenbeli mérkőzésen

elért duplájával jelezte, szerződtetése jó húzásnak bizonyult. „Említésre méltó sorozatokat produkáltunk. Nyolc találkozón veretlenül vettük az akadályokat. Nyolc meccsen nem találtunk az ellenfél kapujába, hat alkalommal maradt a hálónk érintetlen. Ebben meghatározó szerepet játszott a remek formában harító kapusunk, Izsmán Árpád. Rajta kívül még az új szerzemények szerepét emelném ki, akik nagyot lendítettek a kollektíva eredményességén. Milan játékostársával, Hamaral holtversenyben, öt-öt találattal házi gólkirályunk lett az ősszel. Lednické Rovnéban sziporkáztunk, az

újonc nyárasdiak elleni hazai pályán lejátszott csallóközi rangadón nyújtott kiábrándító teljesítményünk (0:4) viszont nagyon lesújtott” – elevenítette fel a futballózs legemlékezetesebb mozzanatait, alakításait, a pozitívumokat és a negatívumokat az ambiciózus sportvezető. „Megnyugodtak a kedélyek, hiszen kikecmergettünk a kátyúból. A téli holtidényben rendezzük sorainkat. Új edzővel kezdjük el a felkészülést a tavaszi idénnyel. Arra számítok, hogy javuló teljesítménnyel az első öt közé kerülhetünk az erős mezőnyben” – körvonalazta a terveket, elvárásokat Puskás Imre. Ágh István